

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมล สมวิเชียร. ประชาธิปไตยคืออะไร. พระนคร : โรงพิมพ์สมาคมนักสังคมสงเคราะห์-
ศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2516.

คณะเจ้าหน้าที่วิจัยผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. 2510. รายงานการวิจัย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล 118 แห่ง เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2510,
กระทรวงมหาดไทย.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. เอกสารจากการจัดการประชุมวิชาการ
การศึกษาอल्पนัย, ตุลาคม 2518.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์. พระนคร :
โรงพิมพ์สมาคมนักสังคมสงเคราะห์ศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2517.

ชูสง่า ฤทธิประศาสน์. "กระทรวงมหาดไทยกับการศึกษาประชาบาล," วารสารสภา
การศึกษาแห่งชาติ, ปีที่ 6, ฉบับที่ 6 (มกราคม, 2515), 4.

ชิงชัย หาญเจนลักษณ์. "การปกครองและการบริหารงานของประเทศฝรั่งเศส,"
วารสารการบริหาร, ปีที่ 3, ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์, 2515), 120 - 123.

ถนอม มากะจันทร์. (ผู้แปล). สาระสำคัญของการวางแผนการศึกษา, แปลจาก
UNESCO Educational Studies and Document No. 45. พระนคร :
สำนักวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2508.

ถนอม ศุขสาคร และสุรชัย สุพโปฏก. "ปัญหาการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย,"
วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์, ปีที่ 8, ฉบับที่ 4 (ตุลาคม, 2511), 553.

นรกิจ บริหาร, หลวง. คำบรรยายการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

ปฐุม มณีโรจน์. "การควบคุมของประชาชนในการปกครองระดับท้องถิ่น," พัฒนาบริหาร-
ศาสตร์, ปีที่ 7, ฉบับที่ 4 (ตุลาคม, 2510), 610.

ปิ่น มาลากุล, ม.ล. "การศึกษาในประเทศไทย," รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี
เรื่องการศึกษาประชาบาล พ.ศ. 2494 เล่ม 2. พระนคร : การช่างวุฒิ-
ศึกษา, 2498, หน้า 804.

ภูซงค์ เฟงศรี. "การศึกษาคืออะไร และประโยชน์ของการศึกษา," วารสารสภาการ
ศึกษาแห่งชาติ, ปีที่ 5, ฉบับที่ 4 (พฤศจิกายน, 2513), 20.

เย็นฤดี สุภังวงศ์. "ศัพท์ที่ควรรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล," วารสาร
เทศบาลนครกรุงเทพ, ปีที่ 11, ฉบับที่ 128 (สิงหาคม, 2514), 18 - 20.

วิฑารค์ เจแควพท์. "นิสิตนักศึกษากับการศึกษาในมหาวิทยาลัย," การศึกษาในประเทศไทย. กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสภาการศึกษาแห่งชาติ,
2511.

สาโรช บัวศรี. ความคิดเห็นบางประการทางการศึกษา. พระนคร : ครูสภา, 2514.

เสมา มีสมบุญ. "บทบาทสำคัญของการปกครองของตนเอง : การเลือกตั้งสมาชิก
สภาเทศบาล," วารสารเทศบาลนครกรุงเทพ, ปีที่ 11, ฉบับที่ 128
(สิงหาคม, 2514), 24.

สมพงษ์ เกษมสิน. การปกครองของไทย. นครหลวงกรุงเทพธนบุรี : ไทยวัฒนาพานิช,
2515.

อรุณี นาคทัต. "การวิเคราะห์สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรไทย ปี
สามะโนประชากร 1970." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการ
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

ภาษาอังกฤษ

Almond, Cabril A., and Sidney Verba. The Civic Culture. Boston:
Little, Brown and Company, 1965.

Garrett, Henry E., and Woodworth, S.R. Statistics in Psychology
and Education. Bombay: Vakils Feffer and Simons Privated
Ltd., 1966.

Guildford. J.P. Fundamental Statistics in Psychology and
Education. 3d ed. New York: McGraw-Hill Book Company
Inc., 1956.

Holmgren, Gordon. "Compulsory Education in Thailand," The
Role of Educational Research in Educational Planning.
Bangkok: Pracandra Press, 1965.

Prachoomsuk Achava-Amrung and Others. The Role of Educational
Research in Educational Planning. Bangkok: Faculty of
Education, Chulalongkorn University, 1964.

UNESCO. Manual of Educational Statistics. Netherland: UNESCO,
1961.

UNESCO Regional Office for Education in Asia. Level of Education: Thailand 1960. ("Statistical Studies," No. 2).
Bangkok: Regional Office, 1963.

Wit, Daniel. A Comparative Survey of Local Government and Administration. Bangkok: Thammasat University Press, 1961.

Yamane, Taro. Statistics: An Introductory Analysis. 2d ed.
Tokyo: John Weatherhill, Inc., 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ตารางที่ 9 การคำนวณหาระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานและความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสมาชิก
สภาเทศบาลภาคกลาง

ชั้นที่เรียนสำเร็จ	จำนวนสมาชิก (f)	น้ำหนักการศึกษา (x)	x^2	fx	fx^2
ไม่เคยผ่านชั้นการศึกษา	2	0	0	0	0
ระดับประถมศึกษา					
ประถมศึกษาปีที่ 1	1	1	1	1	1
2	5	2	4	10	20
3	12	3	9	36	108
4	185	4	16	740	2,960
5	27	5	25	135	675
6	29	6	36	174	1,044
7	94	7	49	658	4,606
ระดับมัธยมศึกษา					
มัธยมศึกษาปีที่ 1	33	8	64	264	2,112
2	22	9	81	198	1,782
3	181	10	100	1,810	18,100
4	7	11	121	77	847
5	41	12	144	492	5,904
ระดับมหาวิทยาลัย					
ม.ศ. 6 + ปี 1	23	13	169	299	3,887
2	6	14	196	84	1,176
3	24	15	225	360	5,400
4	68	16	256	1,088	17,408
ปริญญาโท	2	18	324	36	648
รวม	762			6,462	66,678

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$= \frac{6462}{762}$$

$$= 8.48$$

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left[\frac{\sum fX}{N}\right]^2}$$

$$= \sqrt{\frac{66,678}{762} - \left[\frac{6462}{762}\right]^2}$$

$$= 3.95$$

$$\sigma_{\bar{X}} = \frac{\sigma}{\sqrt{N}}$$

$$= \frac{3.95}{\sqrt{762}}$$

$$= 0.14$$

ตารางที่ 10 การคำนวณหาระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสมาชิก
สภาเทศบาลภาคใต้

ชั้นที่เรียนสำเร็จ	จำนวนสมาชิก (f)	น้ำหนักการศึกษา (x)	x^2	fx	fx^2
ไม่เคยผ่านชั้นการศึกษา	0	0	0	0	0
ระดับประถมศึกษา					
ประถมศึกษาปีที่ 1	0	1	1	0	0
2	0	2	4	0	0
3	0	3	9	0	0
4	64	4	16	256	1,024
5	6	5	25	30	150
6	18	6	36	108	648
7	39	7	39	273	1,911
ระดับมัธยมศึกษา					
มัธยมศึกษาปีที่ 1	26	8	64	208	1,664
2	11	9	81	99	891
3	124	10	100	1,240	12,400
4	7	11	121	77	847
5	30	12	144	360	4,320
ระดับมหาวิทยาลัย					
ม.ศ. 6 + ปี 1	15	13	169	195	2,535
2	8	14	196	112	1,568
3	13	15	225	195	2,925
4	40	16	256	640	10,240
ปริญญาโท	1	18	324	18	324
รวม	402			3,811	41,447

$$\bar{x} = \frac{3811}{402}$$

$$= 9.48$$

$$s = \sqrt{\frac{41,447}{402} - \left[\frac{3811}{402}\right]^2}$$

$$= 3.64$$

$$s_{\bar{x}} = \frac{3.64}{\sqrt{402}}$$

$$= 0.18$$

ตารางที่ 11 การคำนวณหาระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานและความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสมาชิก
สภาเทศบาลในภาคเหนือ

ชั้นที่เรียนสำเร็จ	จำนวนสมาชิก (f)	น้ำหนักการศึกษา (x)	x^2	fx	fx^2
ไม่ผ่านชั้นการศึกษา	0	0	0	0	0
ระดับประถมศึกษา					
ประถมศึกษาปีที่ 1	0	1	1	0	0
2	0	2	4	0	0
3	7	3	9	21	63
4	67	4	16	268	1,072
5	8	5	25	40	200
6	8	6	36	48	288
7	38	7	49	266	1,862
ระดับมัธยมศึกษา					
มัธยมศึกษาปีที่ 1	23	8	64	184	1,472
2	11	9	81	99	891
3	110	10	100	1,100	11,000
4	10	11	121	110	1,210
5	24	12	144	288	3,456
ระดับมหาวิทยาลัย					
ม.ศ. 6 + ปี 1	9	13	169	117	1,521
2	4	14	196	56	784
3	8	15	225	120	1,800
4	65	16	256	1,042	16,640
ปริญญาโท	4	17	324	72	1,296
รวม	396			3,829	43,555

$$\bar{x} = \frac{3829}{396}$$

$$= 9.67$$

$$s = \sqrt{\frac{43,555}{396} - \left[\frac{3829}{396}\right]^2}$$

$$= 4.06$$

$$s_{\bar{x}} = \frac{4.06}{\sqrt{396}}$$

$$= 0.20$$

ตารางที่ 12 การคำนวณหาระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสมาชิก
สภาเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชั้นที่เรียนสำเร็จ	จำนวนสมาชิก (f)	น้ำหนักการศึกษา (x)	x^2	fX	fX ²
ไม่เคยผ่านชั้นการศึกษา	0	0	0	0	0
ระดับประถมศึกษา					
ประถมศึกษาปีที่ 1	1	1	1	0	0
	2	2	4	0	0
	3	3	9	21	63
	4	4	16	272	1,088
	5	5	25	80	400
	6	6	36	96	576
	7	7	49	329	2,303
ระดับมัธยมศึกษา					
มัธยมศึกษาปีที่ 1	1	8	64	152	1,216
	2	9	81	63	567
	3	10	100	790	7,900
	4	11	121	66	726
	5	12	144	252	3,024
ระดับมหาวิทยาลัย					
ม.ศ. 6 + ปี 1	1	13	169	104	1,352
	2	14	196	42	588
	3	15	225	180	2,700
	4	16	256	624	9,984
ปริญญาโท	0	18	324	0	0
รวม	348			3,071	32,487

$$\bar{x} = \frac{3071}{348}$$

$$= 8.82$$

$$s = \sqrt{\frac{32,487}{348} - \left[\frac{3071}{348} \right]^2}$$

$$= 3.93$$

$$s_{\bar{x}} = \frac{3.93}{\sqrt{348}}$$

$$= 0.21$$

ตารางที่ 13 การคำนวณหาหัศมีเลขคณิตของระดับชั้นการศึกษาของสมาชิก
สภาเทศบาลของประเทศไทย

ชั้นที่เรียนสำเร็จ	จำนวนสมาชิก (f)	น้ำหนักการศึกษา (x)	x^2	fX	fX^2
ไม่ผ่านชั้นการศึกษา	2	0	0	0	0
ระดับประถมศึกษา					
ประถมศึกษาปีที่ 1	1	1	1	1	1
2	5	2	4	10	20
3	26	3	9	78	234
4	384	4	16	1,536	6,144
5	57	5	25	285	1,425
6	71	6	36	426	2,556
7	218	7	49	1,526	10,682
ระดับมัธยมศึกษา					
มัธยมศึกษาปีที่ 1	101	8	64	808	6,464
2	51	9	81	459	4,131
3	494	10	100	4,940	49,400
4	30	11	121	330	3,630
5	116	12	144	1,392	16,704
ระดับมหาวิทยาลัย					
ม.ศ. 6 + ปี 1	55	13	169	715	9,295
2	21	14	196	294	4,116
3	57	15	225	855	12,825
4	212	16	256	3,392	54,272
ปริญญาโท	7	18	324	126	2,268
รวม	1,908			17,173	184,167

$$\bar{x} = \frac{17173}{1908}$$

$$= 9.00$$

$$s = \sqrt{\frac{184167}{1908} - \left[\frac{17173}{1908}\right]^2}$$

$$= 3.94$$

$$s_{\bar{x}} = \frac{3.94}{\sqrt{1908}}$$

$$= 0.09$$

ภาคผนวก ข.

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล¹

หน้าที่ของ เทศบาลตำบล

ก. หน้าที่ที่ต้องทำ

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบก ทางน้ำ
3. รักษาความสะอาด ถนนหนทาง ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้ง
การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

7. หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

ข. หน้าที่ที่อาจจัดทำ

1. ให้น้ำสะอาดหรือการประปา

2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์

3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนไข้

¹ หลวงนฤวิชัยบริหาร, คำบรรยายการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 219 - 221.

7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
9. เทศพาณิชย์

หน้าที่ของเทศบาลเมือง

ก. หน้าที่ที่กองท่า

1. หน้าที่ที่เทศบาลตำบลต้องทำตั้งแต่ข้อ 1 ถึงข้อ 7
2. ใ้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
3. ใ้มีโรงฆ่าสัตว์
4. ใ้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
5. ใ้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
6. ใ้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
7. ใ้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างอย่างอื่น

ข. หน้าที่ที่อาจจัดทำ

1. ใ้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
2. ใ้มีสุสานและฌาปนสถาน
3. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
4. ใ้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
5. ใ้มีและบำรุงโรงพยาบาล
6. ใ้มีการสาธารณสุข
7. จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
8. จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
9. ใ้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา
10. ใ้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
11. ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น

12. เทศพาณิชย์

หน้าที่ของเทศบาลนคร

ก. หน้าที่ที่ควรทำ

1. หน้าที่ที่เทศบาลเมืองต้องทำตั้งแต่ข้อ 1 ถึงข้อ 7
2. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
3. กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

ข. หน้าที่ที่อาจจัดทำ

กิจการตามที่กฎหมายได้ระบุไว้ให้เทศบาลเมืองอาจทำได้ เทศบาลนครก็อาจทำได้เช่นเดียวกัน

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาเทศบาล²

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาเทศบาลจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่มีสัญชาติไทยคนใด

(ก) ถ้าบิดาเป็นคนต่างด้าว ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วยคือ

1. ใ้รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

หรือ

2. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือครูประชาบาล มีเงินเดือนประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

² เช่นนฤที สุภัทรวงศ์, "ศัพท์ที่ควรรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล," วารสารเทศบาลนครกรุงเทพ, ปีที่ 11 ฉบับที่ 128 (สิงหาคม, 2514), 18 - 20.

3. เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทน
สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือ
แพทย์ประจำตำบล

(ข) ถ้าเป็นบุคคลผู้ได้สัญชาติไทย โดยการแปลงชาติต้องมีคุณสมบัติ
กำหนดไว้ใน (ก) และต้องมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรติดต่อกันนับแต่ได้แปลงชาติมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าสิบปี

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการ
เลือกตั้ง

(3) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลนั้น เป็นเวลาดำเนินการจนถึงวันสมัคร
รับเลือกตั้งไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือ

(4) เป็นผู้เสียภาษีโรงเรือนตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
หรือภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากร หรือเป็นเจ้าของบ้านในเขตเทศบาลนั้น ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

(5) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(6) ไม่เป็นบุคคลทวิหูหนวกทั้งสองข้างและเป็นใบ้ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียน
หนังสือไทยได้ หรือตาบอดทั้งสองข้าง

(7) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(8) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกศาลพิจารณาคดีให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(9) ไม่เป็นผู้ศึกษาเสพศีกาให้โทษ

(10) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่ให้พ้นคดี

(11) ไม่เป็นบุคคลผู้ที่เป็นโรคเรื้อน วัณโรคระยะอันตราย หรือเป็นโรคพิษ-

สุราเรื้อรัง

(12) ไม่เป็นผู้ถูกจำคุก หรือเคยถูกจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปตามคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุก และพ้นโทษไปจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบสิบปี หรือผู้ถูกจำคุก หรือ
เคยถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ทั้งนี้ เว้นแต่ความผิดโทษ

หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

(3) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งถูกไล่ออกหรือปลดออกจากตำแหน่ง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยมิได้รับเบี่ยงหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญ หรือพนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือพนักงานองค์การของรัฐซึ่งถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้าง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ นับแต่วันออกจากตำแหน่งถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบห้าปี

(4) ห้ามข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัดที่ตนประจำการอยู่ เว้นแต่ข้าราชการการเมือง

ลักษณะการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย³

การปกครองส่วนภูมิภาคของฝรั่งเศสมีส่วนคล้ายคลึงการปกครองของไทยพอควร กล่าวคือ อำนาจที่สำคัญมาจากส่วนกลาง ส่วนหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุดและรัฐบาล เข้ามาเกี่ยวข้องน้อยที่สุดคือ คอมมูน (Commune) หน่วยการปกครองที่เรียกว่าคอมมูนนี้ กำเนิดขึ้นโดยกฎหมายฉบับวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 1789 แต่ว่าคอมมูนมีรากฐานในประวัติศาสตร์ยาวนานกว่านั้น อาจกล่าวได้ว่าคอมมูนเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาตั้งแต่ปลาย ศตวรรษที่ 11 แล้วในรูปของสมาคมชาวนาหรือสมาคมผู้ประกอบอาชีพในแขนงเดียวกัน

ในปัจจุบันผู้ที่บริหารงานของคอมมูนได้แก่สภาเทศบาล (Conseil Municipal) ซึ่งได้รับเลือกโดยตรงจากประชาชน สภาเทศบาลนี้จะเลือกนายกเทศมนตรี (Maire) และผู้ช่วยจำนวนมากน้อยแล้วแต่ปริมาณของงาน เพื่อทำหน้าที่ฝ่ายบริหารสภาเทศบาลจะต้องประชุมอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง ในเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม สิงหาคม และพฤศจิกายน รายงานการประชุมทุกครั้งจะต้องตีพิมพ์ประกาศไว้ การประชุมพิจารณาปัญหาต่าง ๆ นั้นจะมีการตั้งคณะเจ้าหน้าที่จากสมาชิกเทศบาลขึ้นเป็นชุด ๆ เพื่อพิจารณา

³ ชิงชัย หาญเจนลักษณ์, "การปกครองและการบริหารงานของประเทศไทย," วารสารการบริหาร, ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์, 2515), 120 - 123.

ปัญหาต่าง ๆ เสียก่อน แล้วทำข้อเสนอต่อสภาเทศบาลเพื่อพิจารณาลงมติต่อไป จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลนั้น ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

จำนวนพลเมือง - ถึง	500 คน	สมาชิกเทศบาล	9 คน
" 501 "	1,500 "	"	13 "
" 1,501 "	2,500 "	"	17 "
" 2,501 "	3,500 "	"	21 "
" 3,501 "	10,000 "	"	23 "
" 10,001 "	30,000 "	"	27 "
" 30,001 "	40,000 "	"	31 "
" 40,001 "	50,000 "	"	33 "
" 50,001 "	60,000 "	"	35 "

จำนวนพลเมืองตั้งแต่ 60,000 คนขึ้นไป สมาชิกเทศบาล 37 คน

ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 23 ปี และมีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาเทศบาลจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี

ลักษณะการปกครองท้องถิ่นของอังกฤษ⁴

สำหรับกรณีของอังกฤษ มีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบที่ส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์โดยตรง ไม่มีองค์การบริหารในภูมิภาคเข้ามาคั่นระหว่างส่วนกลางกับส่วน

⁴ถนอม ศุขสาคร และ สุรัชย์ สุฟโปฏก, "ปัญหาการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยอังกฤษ," วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์, ปีที่ 8 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม, 2511), 553.

ภูมิภาคที่พบเห็นในประเทศต่าง ๆ ทางภาคพื้นยุโรปบางประเทศ อาทิ ฝรั่งเศส เป็นต้น ลักษณะบางประการของการปกครองท้องถิ่นของอังกฤษ คือ

1. รัฐบาลกลางโดยรัฐสภาแห่งชาติเป็นผู้ออกกฎหมายกำหนดระเบียบเรื่องต่าง ๆ ใช้นับกับองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นทั่วราชอาณาจักร โดยมอบให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่จะบริหารงาน บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ โดยสอดคล้องกับความต้องการ (Needs) เฉพาะของท้องถิ่นหรือชุมชนต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนี้ ท้องถิ่นมีอำนาจที่จะออกกฎหมายของตน (by-laws) ใช้นับกับเพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นดำเนินไปได้โดยเรียบร้อย กฎหมายของท้องถิ่นดังกล่าวนี้จึงมีลักษณะเป็นกฎข้อบังคับทางด้านการบริหาร (Administrative rules) อันเป็นขั้นการวางรายละเอียดต่าง ๆ ในทางปฏิบัติ เพื่อรักษาการณ์ให้เป็นไปตามแม่บทกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ เอง

2. มีระบบการบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นเป็นอิสระแยกจากกัน เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำที่ได้รับแต่งตั้งและอยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาของสภาท้องถิ่น (Local Councils) อย่างไรก็ดีในบางกรณีอำนาจการแต่งตั้งดังกล่าวก็ต้องสอดคล้องกับข้อบังคับของรัฐบาลกลางด้วย เช่น โดยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับแต่งตั้งสำหรับตำแหน่งบางตำแหน่งหรือกำหนดให้การแต่งตั้งนั้นมีผลสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐบาลกลางแล้ว

3. ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์โดยตรง ไม่มีหน่วยงานใดคั่นกลางระหว่างสองฝ่าย องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นจะติดต่อขอความช่วยเหลือแนะนำ โดยตรงไปยังกระทรวงทบวงกรมในส่วนกลางรัฐบาล ในทำนองเดียวกันก็จะติดต่อโดยตรงกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ รวมทั้งการจ่ายเงินอุดหนุนให้ท้องถิ่นโดยตรงด้วย นอกจากนี้รัฐบาลยังส่งผู้ตรวจบัญชีและผู้ตรวจการไปยังท้องถิ่นต่าง ๆ ได้โดยตรง ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นจึงมีลักษณะเป็น "หุ้นส่วนภายในกรอบของเอกราช" ซึ่งให้ส่วนกลางมีอำนาจเหนือ แต่ก็มีอิสระเหนือแบบเป็นเผด็จการ และในขณะเดียวกันที่มุ่งปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติ ก็ให้ความ

สำคัญยอมรับนับถือการปกครองตนเองของท้องถิ่นด้วย"⁵

4. ประชาชนให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นมาก สมาชิกของสภาท้องถิ่นได้รับเลือกตั้งโดยตรง และโดยอ้อมจากประชาชน

5. ระบบการปกครองท้องถิ่นของอังกฤษ ส่งเสริมอิสระภาพของท้องถิ่น กล่าวคือ ให้ท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง (Autonomy) โดยขณะเดียวกันก็มีระบบควบคุมจากส่วนกลางควบไปด้วย หน้าที่บางอย่างส่วนกลางก็ควบคุมตรวจตราและอำนวยความสะดวกให้ท้องถิ่นปฏิบัติ แต่ให้อิสระที่จะปรับบริการต่าง ๆ ไม่ว่ารัฐบาลกลางอุดหนุนส่งเสริม หรือซึ่งท้องถิ่นเป็นผู้ให้เอง ให้เข้ากับสภาวะความต้องการของแต่ละท้องถิ่น หลักการเลือกตั้งช่วยให้ผู้เสียภาษีบำรุงท้องถิ่นและเป็นผู้รับบริการโดยตรงจากท้องถิ่นมีโอกาสควบคุมรัฐบาลท้องถิ่น ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกรูปในประเทศอังกฤษ จึงส่งเสริมและอุดหนุนการปกครองตนเอง (Self Government) ทั้งยังเป็นสนามฝึกอบรมทางด้านการเมืองอีกทางหนึ่งด้วย

⁵Daniel Wit, A Comparative Survey of Local Government and Administration (Bangkok : Thammasat University Press, 1961),

ประวัติการศึกษา

นางสาวอุมาพร ว่องอภิวัฒน์กุล ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จากคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2515 และได้เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาวิจัยการ
ศึกษา แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา

2516